

GÜLŞƏN MUSTAFA

KƏPƏNƏK ÖMRÜ
(şeirlər)

**“Elm və təhsil”
Bakı - 2016**

Redaktor və ön sözün müəllifi:	<i>Namiq Hacıheydərli</i>
Məsləhətçi:	<i>Əbülbəz Ütvi</i>
Korrektor:	<i>Nadir Qədimli</i>
Kompüter dizayneri:	<i>Nərgiz Mustafayeva</i>
Rəssam dizayner:	<i>Zülfüyyə Əliyeva</i>

GÜLŞƏN MUSTAFA. KƏPƏNƏK ÖMRÜ (şeirlər).
Bakı, “Elm və təhsil”, 2016, 128 səh.

Gülşən Mustafanın “Kəpənək ömrü” şeirlər kitabını oxuyarkən onun iç dünyasına səyahət edəcək və ruhu ilə tanış olacaqsınız. Şairin yaradıcılığında əsas yeri haqq - ədalət və daxili dünyanı əks etdirən hislər tutur. Onun insanların mənəvi zənginliyinə verdiyi üstünlüyü şeirlərində duyacaqsınız. Vətən adlı bir yarasının daima sızladığının şahidi olacaqsınız. İnanırıq ki, şairin sevgi dolu şeirlərində özünüzü tapacaqsınız.

ISBN 978-9952-8142-4-8

© **Gülşən Mustafa, 2016**
© «**Elm və təhsil**», 2016

Gülşən Mustafanın poeziya dünyası

Azərbaycan ədəbi mühitində yazıb-yaradan yazarlarımızın xeyli hissəsi standart ölçülərlə düşünür, dünyanı eyni rəngdə görür, eyni çalarları eyni düşüncə ilə ifadə edir. Sanki bu insanlar xordada oxuyur. Səs çoxluğu var, amma bütün səslər eyni və bir-birinin “kopya”sıdır.

Düşünürəm ki, təbiətdə hər gülün-çiçəyin öz ətri, hər meyvənin öz dadı olduğu kimi hər bir şairin, qələm adamının öz ətri və dadı olmalıdı. Minlərlə şeirin içindən seçilməli ki, “bu, filan şairin, yaxud filan yazıçının ətridi”. Tarix boyu bütün dövrlərdə saysız-hesabsız şairlər yaşayıb. Lakin tarixdə Nəsimi qalıb, Füzuli qalıb, Cavid qalıb, Sabir qalıb, Ulutürk qalıb... Nədən ki, bu insanlar xordada oxumayıb, “düzxətli bərabərsürətli” şeirlər yazmayıb. Ya özlərinin fərqli yolları olub, ya da özlərindən əvvəlki yüzlərdən, minlərdən seçilən fərqli düşüncə adamlarının açdığı yolla getməyə üstünlük veriblər. Eyni zamanda bu yolun sadə yolçusu olmayıblar, getdikləri yolda özlərindən sonra iz qoymağı bacarıblar...

Gülşən Mustafa öz yolu, öz üslubu və öz baxış tərzini olan şairlərimizdəndi. Ətrafında baş verən bütün olaylara özünəməxsus yanaşması və ifadə özəlliyi var. Ən əsası odur ki, o, hər zaman

axtarışdadır. Öz üzərində durmadan çalışır, özünü inkişaf etdirir. İldən-ilə, şeirdən-şeirə böyüyür.

Dəyərli oxucu!

Əlinizdə olan bu kitab – “Kəpənək ömrü” – Gülşən Mustafanın ilk şeirlər toplusudur. Əminəm ki, bu kitabda bütünlüklə olmasa da bir çox şeirlər xoşunuza gələcək, zövqünüzü oxşayacaq. Bəzi şeirlərdə öz həyat yolunuzun izlərini görəcəksiz, düşüncülərinizin poetik ifadəsini oxuyacaqsız. Bəzi şeirlər sizin iç dünyanızdan xəbər verəcək. Nədən ki, Gülşən Mustafa yaşadıklarını yazır, özünün keçdiyi dağlı-dərəli, ağırlı ömür yollarını nəzmə çəkir. Müəllif Qarabağ torpağında doğulub, ötən əsrin 90-cı illərinin əvvəllərində yaşadığımız qanlı-qadalı günlərin iştirakçısı olub, Yurd yerlərimizin imperialist güclər və onların əlaltıları tərəfindən addım-addım işğal olunmasının dəhşətlərini yaşayıb. Yəni həyatı kənardan, pəncərə arxasından seyr etməyib, kamfortlu ömür yolu keçməyib. Yayda yandırıcı istini, qışda dondurucu saxtanı canında hiss edib. Bu səbəbdən onun şeirləri sünilikdən çox uzaqdır, canlıdır, birbaşa həyatın poeziyadakı əksidir. Necə varsa, eləcə; rəngsiz-boyasız və mübaliğəsiz. Və bu səbəbdəndir ki, tez-tez onun şeirlərində şəxsi həyat təcrübəsindən və yaşantılardan doğan aforizmlərə, müdrik deyimlərə rastlanırıq;

*Gözümdən axan yaş adi yaş deyil,
Su səpir, toz yatsın, sən gələn yola.*

*Xoş müjdələr qapımıza yan alsın,
“Borcumu ver” deyən əmi döyməsin.*

*Sevgi heç zaman solmaz,
Ürəkdə güvən olsa.*

*Payız vaxtı doğulmama baxma sən,
Qoymamışam payız keçə sevgimə.*

*Ta ölüsən gözlərimdə,
Öz ölünü özün basdır...*

Bu kimi misalların sayını istənilən qədər artırmaq olar. Lakin şairin şeiri, eləcə də dünya-görüşü, arzuları, bir sözlə kimliyi haqqında ən yaxşı sözü onun yaradıcılığı deyir. Odur ki, Gülşən Mustafanın özü və sözü haqqında fikirlərimi çox da uzatmamağı gərəkli bilirəm. Ən yaxşısı, onun şeirlərini oxuyun və özünüz dəyər verin.

*Sayğularımla;
Namiq Hacıheydərli*

ÖMRÜN QIRXDAN SONRASI

Ömrün qırxdan sonrasıdı payız.
İsti günlərin heç bitməyəcəyini
düşündüyün anda gələr.

Qəfil bir külək əsər,
Soyuq səbrini kəsər...

Sonu hiss edən yarpaq kimi,
“Getmə” deyən budaq kimi,
Savaşırsan küləklə,
son bir ümid diləklə.

Yarpaq – yarpaq tökülərsən,
Meyvə - meyvə dərilərsən.
O qədər üşüyərsən
heç duymazsan
yaxınlaşan boranı,
ələcsizca xoş tutarsan
gələni qışla aranı...

**BOYLAN SƏTİRLƏRƏ
AXTAR SEVDANI**

**SEVMƏ MƏNİ,
SEVMƏ ADAM...**

Baxışlarım dibsiz quyu,
Kipriyim intihar yeri.
İpək zülfün qarasına,
Heç aldanıb baxma geri.

Əsib qara yellər kimi,
Saçlarına səpərəm dən.
Ələk tutan əllər kimi,
Başım üstə tökərəm qəm.

Qoy deməsin dodaqların,
Həzin - həzin qəm nəğməsi.
Mənə uysa könül tarın,
Həs-rət qoxar hər kəlməsi.

Az könül sıx, könül bayılt,
Sənlik deyil ürək odam.
Get bu başdan, geri qayıt,
Sevmə məni, sevmə, adam.

GÜNƏŞ DEDİN

Əvvəl mənə günəş dedin,
Fərəhləndim, üzüm güldü.
Ayaq açdı sonra dərdin,
Ocağında közüm öldü.

Mənə nurlu günəş deyə,
Sibir buzu oldun özün.
Heç bilmədim bu hal niyə,
Düz olmadı niyə sözün.

Ürəyimə elə dəydin,
Lap yandırdı atəş qədər.
Yəqin mənə günəş dedin,
Uzaq olum günəş qədər.

Heç bilmədim bu nə meyl,
Nə düşüncə, bu nə dərkmiş.
Yəqin sənə günəş deyil,
Toza dönmüş kül gərəkmiş.

Uzaqdan gözəl görünür,
Sən bunları nə anasan?!
Bəlkə qorxdun yaxın gələm,
Od tutasan, odlanasan.

Mən qazandım, ay ağıl kəm,
Günəş sənin tənin deyil.
Bəli yenə mən günəşəm,
Amma daha sənin deyil.

KİMİ

Sən niyə bu qədər yad oldun mənə,
Axı yaxındasan bir nəfəs kimi.
Bəs niyə çatmırsan ciyərlərimə?
Nəfəsin duyulur adi səs kimi.

Qəlb evi kiflənir, çəkib göz yaşı,
Təməldən laxlayıb deyəsən daşı,
Sənsiz boş qalıbdı süfrənin başı,
Durmusan kənarda özgə kəs kimi.

Varla yox arası gedib gəlirsən,
Bağrımın başını oxsuz dəlirsən,
Bilinmir ağıllı, yoxsa dəlisən,
Elə bir söz de ki, olsun bəs kimi...

Göl idim, çay olub mənə axırdın,
Qarşını alırdım, yenə axırdın,
Könlüm neyləmişdi onu yaxırdın,
Bu eşq olacaqdı bir həvəs kimi?

Sevgini qorxudub gəl, az diksindir,
Nə yaya tənə vur, nə yaz diksindir,
Sən necə sanırsan, san öz işindir,
Mən bunu sanıram sui-qəsd kimi.

QƏLB OĞRUSU

Bağlayıb ağzımı susmuşdum çoxdan,
Sığınıb sinəmə bağlıydı qolum.
Yığılıb altıma küsmüşdü çoxdan,
Sanki ayaqlarım olmuşdu qulum.

O qədər duymuşdu səs-küy, hay-haray
Qulağım asiydi çox səsə axı...
Ürəyim olmuşdu sakinsiz saray,
Günahım yox idi nədəsə axı.

Mənim ki, bağlıydı bütün diləyim,
Gözümdən yol tapıb, keçdin içəri?!
Necə oğurlandı yazıq ürəyim,
Yoxsa həyat sürür o da köçəri?!

QALIB

Kəsmə mehrin bələyini,
Qov həsrətin küləyini,
Ünutmusan ürəyini,
Sonra demə kimdə qalıb,
Gəl götür get, məndə qalıb.

Mən hər qəlbə iç verməzdim,
Qəlbi sənə puç verməzdim,
Mənə qalsa heç verməzdim,
Sanma qəlbi sinən salıb,
Gəl götür get, məndə qalıb.

Dərd verməzdi kaş sinəmə,
Kaş olmazdı daş sinəmə,
Sıxma könlüm as sinəmə,
Gözün onu məndən alıb,
Gətir, qaytar səndə qalıb...

PIÇILDA ÜRƏYİMƏ

Qulağım duymayanı
Pıçıda ürəyimə.
Bəlkə də sındırdığın
Eşq gələr köməyinə.

Səni, məni biz edək,
Ruhlar birləşsin, gedək,
Qəmi almayaq yedək,
Sən boylan diləyimə...

Çək nazını telimin,
Bəzəyi ol əlimin,
Duyma, acı dilimi,
Küsmə, haqq gileyimə.

SƏNİN ƏVƏZİN

Aşıma su qatsan da,
Sözdən ocaq çatsan da,
Alovuna atsan da,
Yaxsan da həzin - həzin
Yox ki sənin əvəzin.

Gözümdəki yaş kimi,
Yolumdakı daş kimi,
Dondursan da qış kimi,
Yaxsan da həzin - həzin
Yox ki sənin əvəzin.

Deyilməmiş söz kimi,
Üzü qarsan köz kimi,
Tikan batan diz kimi,
Yaxsan da həzin - həzin
Yox ki sənin əvəzin...

ALMASIZ NAĞIL

Nağıla başladığ bir kəlmə sözlə,
Yazdıq biri vardı, biri yoxları...
Baxdıq o nağıla biz fərqli gözlə,
Bəlkə də qınadı bizi çoxları .

Nağıldı yaşadığ divlə çarpışdıq,
Dönüb göyərçinə sülh də başladığ.
Köhnə dostlarla da yenə tapışdıq,
Allaha şükr edib, şeytan daşladıq...

Yamanla yanaşı yaxşı da vardı,
Bir Ağatlı oğlan, bir göyçək Fatma.
Bu igid oğlana o gözəl yardı.
Gəl bizim nağıla sən kələk qatma.

Hər gecə davamı olsun bəs necə,
Yumasan gözünü o davam edə?!
Şəhrizad deyiləm, mən min bir gecə,
Söyləyəm sultanım yuxuya gedə.

Yum artıq gözünü, yuxusuz qalma,
Hər nağıl başlayıb sona çatmadı?
Göydən hər nağıla düşdü üç alma,
Göy bizim nağıla alma atmadı...

DÖNƏN DEYİL

İndi gözlərin dikilən,
Məni aparən yollardı.
Hər gün sənə doğru gələn,
Mən deyiləm, xəyallardı.

Çıxararaq gözlərindən,
Bu yollara atdın məni.
Sevincinə möhtac idim,
Kədərlərə qatdın məni.

Oxuma bu sözlərimi,
Sənə deyildir heç biri.
Baxıb yozma izlərimi,
Daha dönən deyil geri.

DÖNMƏ

Yaşadım saniyəni,
Sayəndə bir gün kimi.
Bir kəlməni gözlədim,
Bayram, toy-düyün kimi.

Düşünüb daşınmaqdan,
Yara etdim solumu.
Solda ürək yerləşir,
Ürək fələk yolumu?

Sual qaldı cavabsız,
Cavabların gəlmədi.
Dinməməyin özü də,
Sevgiyə bir həmlədi.

Qoy silməsin fələk də,
Gözdən yağış bolumu.
Yağış neyləyər mənə,
Çox görmüşəm dolunu.

Dönmə artıq, yolun yox,
Bu dönüş dərksiz olar.
Həm təkcə həvəssiz yox,
Həm də gərəksiz olar.

SƏNSİZ KÜÇƏLƏR

Səninlə keçmişdim bir vaxt, küçələr,
Həm mənə doğmadı, həm mənə yaddı.
Az qalır məhşərə məni çəkələr,
Özüm də bilmirəm bu necə oddu.

Sanki söz deyəcək, dili sözlüdür,
Məni xayalımdan daha düşürdür.
Elə bil küçə də iki üzlüdür,
O vaxt isidirdi, indi üşüdür.

Bulud da bu dolmuş ürəyim kimi.
Sıxılır, qaralır, hərdən qar yağır.
Göynəyir səssizcə kürəyim kimi,
Çəkilmir sənsizlik, bax necə ağır.

Necə sirr saxlayır, küçəyə bax sən,
Ayaq izlərimiz hələ gizlidir.
Biz çoxdan keçmirik həmin küçədən,
Amma həmin küçə yenə bizlidir.

GERİ DUR

Daha yaddaşımda izin də qalmır,
Hələ də ömrünü səhvə əyirsən.
İndi gözlərim də əksini almır,
İndi göz yaşında pöhrələyirsən.

Dayan, yaxın gəlmə, getmə dərinə,
Yol vermə intizar qəlbimi oysun.
Səni töhfə verdim başqa birinə,
Qoy səni götürsün gözləri doysun.

Xəyalım xatirə dəftəri kimi,
Daha bağlamışam, heç nə yazmıram.
Ümidlə götürdüm indi qələmi,
Amma yazdığımı sənə yazmıram.

Geri dur, gen dayan günaha gəlmə,
İnanma özünə tən itirmisən...
Mənim yaxınıma bir daha gəlmə,
Köksümdə yerini sən itirmisən.

BAXIŞLAR

Bir damla təbəssüm məhv edir qəmi,
Bir gülüş könlümü gülə bələyir.
Dinləyib çırpınan ürək səsimi,
Görəndə, quzu tək dilim mələyir.

Getdi rahatlığım, getdi dincliyim,
Gözlərin, baxışla aldı qəlbimi.
Təzəcə gül açan, gülən gəncliyim,
Gör bir nə dərdlərə saldı qəlbimi.

Bol verdin bitməyir nə kədər, nə qəm,
Günah işləməklə aran sazımı?
Daha bəs eləyər etdiyən sitəm,
Çəkil, etdiklərin məgər azdımı?!

MƏNSİZLİK

Səni öldürəcəyəm,
Mənsizliyin içində.
Necə ölü kimiyəm,
Sənsizliyin içində.

Gözünü yumacağam,
Gözümü görməyəsən.
Keyfini soyacağam,
Daha kef sürməyəsən.

Nə əlim dəyəcəkdir,
O suçlu əllərinə.
Nə boyun əyəcəkdir,
Boynum əməllərinə.

Donduracam bağçanı,
Tamam xəzan olacaq.
Sənin mənsizlik anın,
Ən sərt cəzan olacaq.

BİRCƏ ÜRƏK İDİ

İnləyən qəlbimin fəryad səsisən,
Sən, bu qış könlümün buz nəfəsisən,
Qanadlı ruhumun dar qəfəsisən,
Soyuqsan, bax, könlüm şaxta bağlayır.

Yenə yollarına dikilib gözüm,
Var sənə deməyə nə qədər sözüm,
Daha ürəyimdə qalmayıb dözüüm,
Gör ürək nə qədər həsrət saxlayır.

Dolur ürəyimə, gözümə qəhər,
Ötür günlərim də elə bir təhər,
Mən sevə bilmədim, səni, sən təhər,
Görəsən yolumu nədir bağlayır?!

Axı bu sevdaya kimdir daş atan?
Görüm gözsüz qalsın, gözə yaş atan,
Bircə ürək idi məni yaşadan,
Çəkilib bir küncə o da ağlayır.

BİR ADDIM

Sənə inanırdım mən özüm qədər,
Keç desən, yolunda candan keçərdim.
Sənli günlərimə çox verdin kədər,
Sənsiz günlərimdə axır cücərdin.

Gör necə ötürsən indi yanımdan,
Elə bil qəlbimə sancaq taxırsan.
A zalım, demirəm sən məndən utan,
Peymanın üzünə necə baxırsan?

Bilməzdim sevgidən nifrətə doğru,
Cəmi bircə addım yol varmış demə.
Səni ağuşuna çəkən o “oğru”,
İndi düşmənidir, könül, qəm yemə.

SON GECƏ

“Son gecə”, nə dəhşətli,
Nə qəribə kəlmədi,
Bu söz qəlbə vurulan,
Ən ağırılı ilmədir,

Dolaşır veyil-veyil,
Ürəkləri ağrıdır.
Bəlkə də heç söz deyil,
Ən acıqlı qarğıdır.

Bu kəlmə sevənləri,
Bir-birindən ayırır.
Düşüb insan ömrünə,
Yalnız həsrət arayır.

Deyirəm kaş nə ola,
Ürək qəmlə dolmasın.
Dediyimiz “son” sözü,
Məhəbbətdə olmasın.

O QIZ

Mən bir qız tanıyırdım.
Sevmişdi bir oğlanı.
Eyləmişdi könüldə,
Ən böyük sirr oğlanı.

İlk eşqinin oduna,
Alışmışdı, yanmışdı.
Utancından gizlədib,
Hər kəsdən də danmışdı.

Aldığı məktubları,
O, yığıb saxlayardı.
Həsrətindən gecələr,
Oturub ağlayardı.

Ona elə gələrdi,
Onsuz yaşaya bilməz.
Sevdasını heç kimsə,
Onun qəlbindən silməz.

Taleh, alın yazısı,
Onları da ayırdı.
Mənasız günlərini,
Onlar bir - bir sayırdı.

Heç də etmədən sorğu,
İllər ötüşdü bir-bir.
İndi birinin oğlu,
Birinin qızın sevir.

Deyirəm kaş nə ola,
Dərd onları seçməsin.
O cütlüyün taleyi,
Bu cütlüyə keçməsin.

KÖNLÜM

Çox da süzgün baxır, çox da məst baxır,
O xumar baxışa inanma, könlüm.
Bu gözlər sonunda yandırır, yaxır,
O xumar baxışa inanma, könlüm.

Olsa da titrədən, ruhunu çalan,
O olub sevgini dərdlərə salan,
Eyb etməz içində yanırınsansa, yan,
O xumar baxışa inanma, könlüm.

Nə olsun qaş qara, kirpiyi oxdu,
Nəyi vardısı da insafı yoxdu,
Belə baxışların cəfası çoxdu.
O xumar baxışa inanma, könlüm.

EYLƏDİN

Mən səni sevdim, oxşadım,
Sən dərdə düşər eylədin.
Mən nə qədər yaxın gəldim,
Sən məni qaçar eylədin.

Çox qapıya açar saldın,
Ya üşütdün, ya qar saldın,
Aramıza sən xar saldın,
Eşqi də naçar eylədin.

Nə bilərdim yalan imiş,
Yaman oda salan imiş,
Mənə dərdin qalan imiş,
Sən dərdi saçər eylədin.

İnandım hər an sözünə,
Çox söylədim can, sözünə,
İndi otur yan, sözünə,
Tərlandımdın, sar eylədin.

GƏLMƏYƏ

Bax, yumulur gözlərim,
Önündə yenə varsan.
Dünya, söylə üzümə,
Tək mənə belə darsan?!

Öz sevgi baxışım la,
Baxışına həsrətəm.
Süzülüb ürəyimə,
Axışına həsrətəm.

Susadım dodağından,
Tək bircə o kəlməyə.
Bu kimsəsiz qəlbimə,
Sənsizlik də gəlməyə.

Qəm vermənə nə gərək,
Sev, sınmasın xətirim.
Qoy səni mən sevərək,
Öz dünyama gətirim.

AY GECƏ

Hicrana dözmürəm, başım gicəlir,
Bu gecə nə yaman uzun gecədir.
Elə bil bu gecə mənə güc gəlir.
Niyə ləngiyirsən, niyə, ay gecə?

Sən get ki, sabahın günəşi doğsun,
Çırpınan qəlbimdən hicranı qovsun,
Bəlkə vüsəl gəlib həsrəti boğsun,
Niyə ləngiyirsən, niyə, ay gecə?

Ay gecə, bir azca insafın olsun,
Qoyma nisgil, kədər, sevinci yolsun,
Qıyma ümidlərim içimdə solsun,
Niyə ləngiyirsən, niyə, ay gecə?

Yoxsa öyrədən var, sərbəst deyilsən,
Mey ki, içməmişən, sərməst deyilsən,
Ayağın sınımayıb, şikəst deyilsən,
Niyə ləngiyirsən, niyə, ay gecə?

YAĞIŞI SEVİRƏM

"Yağışı sevirəm" - dedi,
Pəncərədən baxa - baxa.
Sevda dolu damcılarsa,
Sellənirdi axa - axa.

Qoymadı yusun saçını,
Qıymadı bircə öpüşə.
Bu sevdanı duymadı o,
Çətirlə çıxdı görüşə.

Nə anlayım bu sevdadan,
Sevgini yığdı baxışa.
Dözə bilmədi üşüdən,
Damlalardan toxunuşa.

OLMASAN

Qaranlıq ürəyində,
Gəlib bir şam yandıram.
O soyuq buz qəlbini,
Bəlkə alovlandıram.

Olmasan ürəyimin,
Sən dərman yarasına.
Qar olub yağacağam,
Telinin qarasına.

OLSA

Varmı xəbərin, niyə,
Küçələr bizsiz olub?!
Qəmdən yoğrulub deyə,
Gecələr bizsiz olub...

Sənin üçün ağlayan,
Gözlərimi sevmirəm.
Adını xatırladan,
Sözlərimi sevmirəm.

Bu bir tale qisməti,
Tale yazısıdır bu.
Tanrı verən qiyməti,
Yuya bilməz axar su.

Vüsali olsa da az,
Sevər hey, sevən olsa.
Sevgi heç zaman solmaz,
Ürəkdə güvən olsa.

OL

Arzum məhəbbətin mehrin izləyir,
Yaz gülü, çiçəyi sevən şəh kimi.
Bu yorğun ürəyim səni gözləyir,
Yayın istisində xəfif meh kimi.

Yaxın gəl, birlikdə qovaq həsrəti,
Sən mənim sevgimin sevgi barı ol.
Təki aç gözündə, aç bəsirəti,
Bir az da hicrana, hicran qarı ol.

Elə sev, qəlblərin nisgili bitsin,
Bu yarı qəlbimin yarısı sən ol.
Mənim xeyir-duam Leyliyə yetsin,
Məcnun sevgisinin varisi sən ol.

QAYIT GƏL...

Bir qara buludam, qovub yuxunu,
Gərək vədə tapıb yağam bu gecə.
Görüb torpaqların susuzluğunu,
Gözümün yaşını sıxam bu gecə.

Sənin tellərinə yağan yağışlar,
Mənim gözlərimdən süzülüb gəlir.
Həsrətlə dikilib sənə baxışlar,
Bu qara gözümdən üzülüb gəlir.

O qaya çiyinə döyən yaşları,
Bu itmiş başımı sorağa gəlib.
Mənsiz dolandığın küçə daşları
Ayaq izlərimi yumağa gəlib.

Damlalar süzölsün qoy sənə üstə,
Saçımın ətrini duyasan bəlkə.
Qoy tutsun həsrətim toy sənə üstə,
Həsrəti gözünlə yuyasan bəlkə.

Çoxdandır baxışım gözləyir səni,
Bilmirəm sən necə dəm axtarırsan.
Elə dolanırsan küçəni, tini,
Sanki mənim üçün qəm axtarırsan.

Dodağım deyib, qəlbim küssə də,
Arxanca yollara dikilib baxış.
Pəncərə önündə gözüm dərd çəkir,
Qayıt gəl, qıymıram bərkiyir yağış.

İNDİ XARABADI

Mən səni tanıya bilmirəm hələ,
Gülşəni sevmədin, bağı sevmədin.
Sevirəm sözünü məndən az dilə,
Sən ki, sevilməli çağы sevmədin.

Sənə için – için nifrət toxudum,
Baxdım ki, ilməsi sevgidən olub.
Əkdiyim güllərə sevgi oxudum,
Nə fayda, onlar da xiffətdən solub.

Həsrətdən yollarda qalan gözümü,
Çəkib mən yolundan evə yığmışam.
Sevginlə böyüyən o dağ könlümü,
Nifrət bombasıyla yerə yıxmışam.

İndi xarabadır, xaraba könlüm,
Onu durdurmaq mı sənin niyyətin?
Deyildir bir köhnə araba könlüm,
O indi məzarı bir məhəbbətin.

PAYIZ KEÇƏ SEVGİMƏ

Göz açmışam mən dünyaya payızda,
Ətrafımda, sanma bahar dolanıb.
Ürəyimə çox toxunub ayaz da,
Gah od alıb, hər çınqıdan odlanıb

Layla deyib kədər mənə, qəm mənə,
Üşüdübdür hicran yeli qəlbimi.
Şaşırmışam rast gələndə şən mənə,
Məcnun eşqi yaman çəkib cəlbimi.

Əməlimdə qıymamışam şər olsun,
Fərəh olub bu xislətim ömrümə.
Nadanlığa qoymamışam yer olsun,
Əlim çatıb xoşniyyətlər əmrinə.

Zaman səpib saçlarıma ağ-ağ dən,
Vəfam qalxıb keşik çəkə sevgimə.
Payız vaxtı doğulmama baxma sən,
Qoymamışam payız keçə sevgimə.

AZAD EYLƏ MƏNİ

Bizimki bir qara sevda,
Daha ağ olmur neynəyək?!
Həsərət bizə verir qada,
Solmur ki, solmur neynəyək?!

Bax sevgilim, sən dənizə,
Ürəyini çalıb getsin.
Ya qol açsın vüsal bizə,
Ya ver, dəniz alıb getsin.

İntizardan, qəmədən daşın,
Heç vaxt üzmə belə məni.
Ya sev, ya aç qəlb qapısın,
Ordan azad eylə məni.

YENƏ HEY TƏLƏSİRDİN

Qovuşur kipriklərim,
Uzun həsrətdən sonra.
Yuxum yenə narahat,
Bu qədər dərdən sonra.

Yuxuma gəldin gecə,
Yenə hey tələsirdin.
Soyuq bir xəzri kimi,
Saçlarımda əsirdin.

Bir anda dəyişdirdin,
Xəzərin havasını.
Mülayimcə sevişən,
Mehriban dalğasını.

Bu soyuq əsmələrin,
Nə zaman bitər görün?!
Baxışından buludlar,
Nə zaman ötər görün?!

DƏLİM

Səni görməmək üçün,
Evdən çölə çıxmadım.
Bağlayıb pərdələri,
Pəncərədən baxmadım.

Oturdum tək otaqda,
Mən dünyadan küs kimi.
Rəsmi hopub divara,
Qışdan qalan his kimi.

Baxışından gizlənən,
Gözümü yumdu əlim.
Səsin qulağımdadı,
Mənim, sevimli dəlim.

GƏLƏCƏYƏM

Nə vaxt isə ürəyimin,
Ünvanına gələcəyəm.
Hər arzunun, diləyinin,
Məkanına gələcəyəm.

Bilmirəm, bəlkə baxanda,
Dünyanı şad görəcəyəm.
Bəlkə də, canım, yaxanda,
Özgə bir ad görəcəyəm.

Məhrimi mehrinə qoşub,
Yaxına da gələcəyəm.
Sehrimi sehrinə qoşub,
Yuxuna da gələcəyəm.

Mənlə keçən anlarını,
Yol vermərəm çənli olsun.
Məni sənli edəcəyəm,
Sən də elə mənlə olsun.

SƏNƏ HƏSRƏTƏM

Qanaya - qanaya qanım qalmadı,
Dözümüm, taqətim, canım qalmadı.
Səni anmadığım anım qalmadı,
Həsrətəm, həsrətəm, sənə həsrətəm.

Ürəyim nisgildir, çəndir bilirsən,
Vallah, içim dolu səndir bilirsən,
Sənsiz yaşadığım qəmdir bilirsən,
Həsrətəm, həsrətəm, sənə həsrətəm.

Kim demiş mən dərdə, qəmə möhtacam,
Susuz torpaq kimi nəmə möhtacam,
Niyə anlamırsan sənə möhtacam?
Həsrətəm, həsrətəm, sənə həsrətəm.

SƏNDƏN KÜSƏCƏK

Toxunur barmağım məktublarına,
Hiss edir əlinin naxışlarını.
Dilindən tökülən tək – tək tikanlar,
Oxudum, qanatdı baxışlarımı.

Arxanca baxmaqdan üzülüb daha,
Bu yorğun gözlərim yolundan küsüb.
Adını oxuyan qumru quşuydum,
Duymadın, dodaqlar adından küsüb.

Saçımı oxşayır küləklər indi,
Bir azdan əlinin izi itəcək.
Artıq tellərimdə həsrət dəni var,
Qorxmursan, o tellər səndən küsəcək?

HƏSRƏT EDƏRDİM

Namərd söyləməyə dilim gəlməyir,
Ələdin başıma qar, söz demədim.
Şahin yuvasında qarğa neyləyir?
Lütf etdim, lütfümü sən yoz demədim.

Büdrədim, yıxıldım, yaxın durmadın,
Gizlində dayanıb güldün halıma.
Zülmündən üzüldüm, üzə vurmadım,
Əzib zəhər qatdın, zəhər balıma.

Fədakar mən oldum, qazanansa sən,
Layla da öyrənib çaldın dərdimə.
Ürək yazan oldu, pozanımsa sən,
Barı taleyimə qara şər demə.

Əlimdə olsaydı ixtiyarım bil,
Səninlə nə peyman, nə əhd edərdim.
Tək vüsəl dəminə, vüsala deyil,
Səni həsrətə də, həsrət edərdim.

YOXAM İNDİ

Saçlarıma sığal çəkən,
Əlin saçıma tac idi.
O şipşirin sözlərinə,
Necə də ruhum ac idi.

Getdin artıq gözlərimdən,
Qalmayıb səsin ağlımda.
Sənin üçün çəkdiklərim,
Bitdi sənsiz nağlımda.

Heç bilmədim niyə məni,
Qəlb evimdən vurdun belə.
Dağıdıb vüsal evini,
Həsrətində qurdun belə.

İndi yoxsan sözlərimdə,
Nə bilərdim hissini pasdır.
Ta ölüsən gözlərimdə,
Öz ölünü özün basdır.

NEYLƏYİM

Sən mənim əbədi sevgi payımsan,
Nə sənə, nə sənsiz olmur neyləyim?!
Qışım yox, baharım, yazım, yayımsan,
Nə sənə, nə sənsiz olmur neyləyim?!

Bəzən güldürürsən, sevincim gəlir,
Bəzən ağladırısan qəlbi ox dəlidir,
Bu nə möcüzədir, bu nə sirdi, sirr,
Nə sənə, nə sənsiz olmur neyləyim?!

Qoyma tutsun məni qışının qarı,
Hərdən günəşim ol, şəfəq saç barı,
Nə sənə xoşbəxtəm, nə səndən ayrı,
Nə sənə, nə sənsiz olmur neyləyim?!

Deyirsən qəlbimi qırma, incidir,
Hələ də taleyim qara zəncidir,
Baxma sənsizliyim məni təngidir,
Nə sənə, nə sənsiz olmur neyləyim?!

BİLƏRSƏN

Sanırdım mən sənin ürəyindəyəm,
Çıxsam, od tutarsan, yana bilərsən.
Düşünə bilməzdim ələyindəyəm,
Məni ələyərsən, dana bilərsən.

Sevsəydin, qalmama əlac tapardın,
Dağı titrədərdin, qaya çapardın,
Tutub ürəyimi dara apardın,
Sandım ki, küsərəm, qana bilərsən.

Üfürdün sevdanı, bəlkə sənəm mən,
Mən bunu etməzdim, sanma sənəm mən,
Zənn etmə gildənəm, kəsəkdənəm mən,
Ovulsam, bir mən də yona bilərsən.

Sən qondun, çox çəkdim ah budağımdan,
Barı bir özünə bax budağımdan,
En mənim müqəddəs, şah budağımdan,
Qon, hansı budağa qona bilərsən.

GÖZÜMDƏN AXAN YAŞ

Rəsmi əks olunan o gözlərdə də,
Sən yuva qurmusan, sən yaşayırsan.
Səndən ilham alan bu sözlərdə də,
Özümlə yanaşı tən yaşayırsan.

Sənsiz anlarımda qəm vermir aram,
Sənli xatirələr dönür daş olur.
Qayıt gəl, sağalsın sənsizlik yaram,
Həsrətin harda aş, orda baş olur.

Sən nə tez unutdun sənli illəri,
Əhd-peyman dediyin səncə budurmu?
Tənədən gen duran tənli illəri,
Qorxunc əjdahalar indi udurmu?

Qayıt, gəl nə qədər qarlı qış deyil,
Qoyma bağçamızda əhd-peyman sola.
Gözümdən axan yaş adi yaş deyil,
Su səpir toz yatsın sən gələn yola.

ÜŞÜYÜR

Elə soyuqsan ki, buz dağı kimi,
Adını çəkirəm dilim üşüyür.
Əlinin istisi azalıbdımı?
Ovcunun içində əlim üşüyür.

Mənə unutturur soyuğun, qarı,
Borana salarsan əhdi, ilqarı,
Nə ola, düşünüb, biləydin barı,
Dondurdun, telimdə dənim üşüyür.

Vaxt ötür, yurd salır saçımızda dən,
Sən gəl, sevgimizə yol tapmasın çən,
Bəlkə də ömürlük isinərəm mən,
Bir dəfə söyləsən, “gülüm üşüyür”.

Neynim dəyişməyir xislətim mənim,
O dağ əzəmətin qismətim mənim,
Qoy bitsin dağ boyda həsrətim mənim,
Götürüb qəlbimi gəlim? Üşüyür...

SAHİL SEVDASI

Bir dəli istəkdi sahil sevdası,
Çırpır qayalara bu arzu onu.
Dənizin sahili qucmaq arzusu,
Gəlmir bu arzunun, həsrətin sonu.

Həsrət pıçıldayır külək dənizə,
Uzanır qolları sahilə gəlir.
Sapsarı qumları sığal gözləyir,
Bu həsrət dənizin bağrını dəlir.

Bir oğlan qumlara bir ürək çəkir,
Qısqanır dalğalar yuyur ürəyi.
Ləpələr sahilin nazını çəkir,
O qumlu sahillər onun gərəyi.

OLARDIM

Sevginin sehrini sübut eyləsən,
Mən sənin ən sirli gülün olardım.
Könlüm istəyəni mənə söyləsən,
O şirin kəlməli dilin olardım.

Odumu, odumdan köz-köz çəkirsən,
Səni sevməyimi söz-söz çəkirsən,
Bilsəydim sığalı tez-tez çəkirsən,
Möcüzə yaradıb telin olardım.

Sevgi ətir saçar, ətrini bilsən,
Daş da çiçək açar, xətrini bilsən,
Sən də bu sevginin qədrini bilsən,
Ən nazlı, ən xoşbəxt gəlin olardım.

Mənim taleyimdə sönməz ocaqsan,
Həsrəti əridən sən ilk sıcaqsan,
Bilsəydim ağlımı oynadacaqsan,
Mən elə doğuşdan dəlin olardım.

DEDİN DARIXIRAM

Dedin darıxıram, nə var ki, burda,
Əyər darıxırsan gəl apar məni.
Yaşatsan gözündə parlayan nurda,
Orda səndən başqa kim tapar məni.

Bəlkə bu darıxmaq tələdir, tələ,
Beləsə sevginin başın az bələ,
Ömür qatarında gedirəm hələ,
Sərnişin eyləmir hər qatar məni.

Sev, həsrət olmasın qənim yolumda,
De, nəyi deyirsən yenim yolunda,
Dağ, qaya çapmasan mənim yolumda,
Onda qaya çapar, dağ çapar məni.

Şər yenər, sən ona qalib çıxmasan,
Talibim qəm olar, talib çıxmasan,
Sən özün özümə sahib çıxmasan,
Görsə sahibsizəm dərd tutar məni.

Canım, hər müşkülün vardır bir həlli,
Kimə əl uzatsam tutar beş əlli,
Bunu bilə-bilə durma, ay dəli,
Həsrətdən sən özün gəl qurtar məni.

**YA SƏN GECİKMİSƏN,
YA MƏN TƏLƏSDİM**

Birgə doğulsaydıq, birgə gülərdik,
Deyəsən dünyaya yaman tələsdim.
Gələndə bilsəydik birgə gələrdik,
Ya sən gecikmisən, ya mən tələsdim.

Mehrim dövr eyləyir, gülür qanında,
Ruhum canındadır, qəlbim canında,
İndi mən olardım yəqin yanında,
Ya sən gecikmisən, ya mən tələsdim.

Qapımı çox doydü həsrət küləyi,
Hər gün qarğayıram namərd fələyi,
Bax bu da taleyin mənə kələyi,
Ya sən gecikmisən, ya mən tələsdim.

Kim dedi mayamı hicrandan yoğur,
Durmadan üstümə kədər, qəm yağır,
Ay ana, gəl məni yenidən doğur,
Deyəsən dünyaya yaman tələsdim.

QIYARSANMI...

Külək olub pəncərəni,
Döyər olsam, duyarsanmı?
Dəyişdirsəm mənzərəni,
Mən uyana, uyarsanmı?

Əfv eylmə göz suçumu,
Söz də sevməz, söz suçumu,
İzin versəm öz suçumu,
Öz qanımla yuyarsanmı?

Səhv etsəm tut biləyimdən,
Ələn, sevgi ələyimdən,
Ürək versəm, ürəyimdən,
Həsrət izin soyarsanmı?

Heyrətlənmə danım desəm,
Ruhum desəm, qanım desəm,
Bir gün sənə canım desəm,
Cananına qıyarsanmı?

HƏSRƏTİN ÖZÜNDƏN ETİBARLIDIR

Tutub əllərimdən sıxdın köksünə,
"Sevirəm" kəlməsi dilində qaldı.
Həsrətlə boylandım hər ötən günə,
Sevincim ayında, ilində qaldı.

Sağımda göründün, solumda bitdin,
Döyünən qəlbimi əvəz eylədin.
Bilmirəm sən mənə yaxşılıq etdin,
Ya suçum var idi, qərəz eylədin.

O bizli günlərə etmədin xətir,
Kim sənin könlünə qəddarlıq saçıb?
Canım, əllərimdən doydunmu, nədir,
Ya əlim dözməyib əlindən qaçıb?!

Gözlərim yol çəkir, qəlb qübarlıdı,
Öyrəşib kədərə, aha buraxmır...
Həsrətin özündən etibarlıdı,
Yapışib əlimdən, daha buraxmır.

EŞQ

(Namiq Hacıheydərlinin “Sevənlər türkü” şeirini oxuyandan sonra)

O dərin ağlını başından almaq,
Kədəri gözünün yaşından almaq,
Şipşirin canını odlara salmaq,
Hər gecə hicrandan odlanmaqdı eşq!

Hicranı acıdır, şirini olmaz,
Ruhun atəşindən canda tab qalmaz,
Qıyıb tellərindən bir busə almaz,
Yanıb dəfələrlə dağlanmaqdı eşq!

Pərvanə şamının oduna yandı,
Cəhənnəm odunu cənnəti sandı,
Aşiq bu dünyada tək onu qandı,
Yarın həsrətinə bağlanmaqdı eşq!

Həsrəti qəlbini oda salsa da,
Yaşayar içində uzaq olsa da,
Hər gecə min dəfə ölüb, qalsa da,
Sabaha yenidən boylanmaqdı eşq!

DAHA DÖNMƏRƏM

Bir yanın cəhənnəm, bir yanın cənnət,
Gah göyə qaldırdın, gah yerə vurdun.
Gah mələk söyləyib könlümü aldın,
Gah da şeytan şəri min nağıl qurdun.

Düşən hər kölgədə xain aradın,
Bu dəli qısqanlıq bizi qovurdu.
Ruhum arafdaydı, heç anlamadın,
Gözün gəl söylədi, sözün sovurdu.

Kimi sevdiyini sən heç bilmədin,
Dəyişmək istədin, bil ki, çönmərəm.
Niyə bəs qəlbindən məni silmədin,
Bilmədin mən sənə daha dönmərəm?!

TƏNHALIĞA DUSTAĞAM

Baxışı gözümlün yaşına döndü,
Baharım həsrətin qışına döndü,
Qəlbimin qanadsız quşuna döndü,
Mən bir ömür tənhalığa dustağam.

Qarışdı ömrümün yazı, payızı
Ruhumu dondurub qışın ayazı,
Çiçək açmaz ömrüm daha heç yazı,
Mən bir ömür tənhalığa dustağam.

Axtarırdım sığınacaq bir liman,
Tapdım sandım, qismət vermədi aman.
Bu limanın varlığına yox güman,
Mən bir ömür tənhalığa dustağam.

**BOYLAN SƏTİRLƏRƏ
TANI DÜNYAMI**

DÜNYANIN

Demə çiçək əkib tikan dərmişəm,
Bəllidir astarı, bezi dünyanın.
Hələ inanıram var görülməmiş
Neçə min sifəti, üzü dünyanın...

Qohum da dərd verir, tanış da, yad da
Dost elə od vurur yanırsan odda,
Niyə inciyirsən qoy olsun o da
Sənə düşmən olub özü dünyanın...

Hər işdə, hər gücdə bir saxtalıq var,
Üzlərdə qalmayıb nə ismət, nə ar,
Dünya başımıza yaman olub dar,
Bulanıb mayası, özü dünyanın.

Nə qədər düzlərin haqqını yeyib,
Doğrunu gizlədib, yalanı deyib,
Neçə məğrurların belini əyib,
Söyüb lap üzünə yüzü dünyanın.

Neçə ürəklərə könül yarası,
Görən olacaq mı bunun çarası?!
Qarışıb İlahi ağı, qarası,
Deyəsən kor olub gözü dünyanın.

TƏNHALIĞA SUSADIM

Tənhalığa bezar olub aqlama,
Bircə qurtum tənhalığa susadım.
Gəlib gedən milyonların içində,
Bircə damla insanlığa susadım...

Oturmuşam bir divardı bir də mən,
Divar boyda şəkil gəlir üstümə.
Baxışlardan yağan leysan yağışlar,
Sönmüş odam, indi yağır tüstümə.

Tək olsam da tənha qala bilmirəm,
Yadımdakı üzlər getmir gözümdən.
Sevgi hörən, nifrət yazan, od saçan,
Baxışının izi getmir üzümdən...

Çarə tapın təmizləyin beynimi,
Gözlərim də qoy çəkməsin şəkillər.
Xatirələr qalaq – qalaq yığılıb,
Sanki məni tutub dara çəkirlər...

ARZUM BUDUR

Gözlərimə, gözü çıxmış dərd dolur,
Gözlərində yaş görəndə anamın.
Baharım da boran tapır, sərt olur,
Baxışında qış görəndə anamın.

Cavan ikən qara saçım qarlanır,
Çox iz qalıb göz guşəmdə atamdan.
Zalım fələk, sanki daha varlanır,
Yoxdur sözü eşidəndə atamdan.

Tanrım, qoyma iflic tutsun ağıllar,
Qıyma nəğməm ağılara bənzəsin.
İstəyərdim hər deyilən nağıllar,
Nənəm deyən nağıllara bənzəsin.

Niyə axı ehtiyaclar can alsın,
Arzum budur tərs tərsliyin öyməsin.
Xoş müjdələr qapımıza yan alsın,
“Borcumu ver” deyən əmi döyməsin.

ÖMÜRLƏR...

Fəslin fırçasında payız gözəldi,
Budağın nazını yarpaqlar çəkir.
Əzəli çiçəyin sonu xəzəldi,
Xəzəlin dərđini torpaqlar çəkir...

Qərribə görünür sakit səmada,
Qaranlıq gecənin ay yalnızlığı.
Kaş elə sevə ki, Tanrı dünyada,
Heç kəsə verməyə pay yalnızlığı.

Hər kəs haqq arayır, haqq həvəsində,
Ürəyi sevgidən soymaq nə ağır.
Köçəndə oxuyan quşun səsində,
Ayrılıq nəğməsi duymaq nə ağır.

Tanrı yazdığını, heç kəs pozammaz,
Haqla misqal çəkər mizan ömürlər.
Ömrə asi olan, ömür qazanmaz,
Ömrə yamaq olar azan ömürlər.

BİR DUA ÖYRƏT

Bir dua istədim pak bir dodaqdan,
Möcüzə yaratsın, dava olmasın.
Heç vaxt ayrılmasın budaq- budaqdan,
Ürək bəd niyyətə yuva olmasın.

Bir dua istədim haqdan, inamdan,
Bu dua şirinli, şəkərli olur.
Bir dua istədim dərqli anamdan,
Ana duaları keçərli olur.

Anacan, elə bir dua et, dua,
Heç kəs bulamasın qana əlini.
Aç cadar əlini, ulu Tanrıya,
O da boş qaytarmaz ana əlini.

Anacan, səninlə bağlamıram şərt,
Arzu et, bir ocaq qalaya bilim.
Mənə elə sirli bir dua öyrət,
Ömrümü, ömrünə calaya bilim.

AYNABƏNDLƏR

Bu köhnə evlərin, aynabədlərin,
Aynası nələrə gör şahid olub.
Duysa da hıçqırırq, haray, səsləri,
Saxlayıb içində, ürəyi dolub.

Buxara bürünüb mürgü vuranda,
Balaca bir barmaq şəkillər çəkib.
Dözübdür küləkdə, yeldə, boranda,
Gah sevinc keçirib, gah qəhər çəkib.

Evin bir sirrini verməyib ələ,
Olmayıb beşiyi şeytan şərinin.
Nazlı bir gəlinin əlləri ilə,
Silinib göz yaşı şüşələrinin.

Küçədə əsəndə soyuq küləklər,
Evin istisini saxlayıb hər an.
Aranı qatanda zalım fələklər,
Onda eşq, məhəbbət salıbdır liman.

İşə bax, baş əyib kiçilməyibdi,
Məbədi olubdur zəhmətin, tərini.
Mərd, mətin insandan seçilməyibdi,
Xisləti, əməli aynabəndlərin.

PAYIZ

Payız gəlir küləylə, yeliylə,
Bu gəlişə su çiləyir buludlar.
Vidalaşır çəmən, bağça gülüylə,
Sarı rəngdə don geyinir ümidlər.

Sanki yaxın dostu gəlir qürbətdən,
Açır ona ağuşunu küləklər.
Elə tutur təbiəti duman, çən,
Ondan qorxub boyun bükür çiçəklər.

Məni döyür göydən düşən hər damla,
Şimşəklər də od püskürür baxışdan.
Görsə idi anam bunu bir anda,
Öc alardı məni döyən yağışdan.

Ruhu qalır çəmənliklər ölsə də,
Hara baxsan sərin, soyuq, sazaqdır.
Təbiətə payız fəsli gəlsə də,
Ana qəlbi bu fəsildən uzaqdır.

OLA

Aldığımız tər nəfəs,
Gərək, gərəkli ola.
Sevib sevilə hər kəs,
Təmiz ürəkli ola.

Namərd gözə ola ox,
Kaş nəfslər qala tox,
Qəlb arzuya qəfəs yox,
Sirlə bir bələk ola.

Dil yanmaya yalanda,
Haqq qalmaya dalanda,
Etibarın yolunda,
Nə yel, nə külək ola.

Elə dəyişə zaman,
Nə çən ola, nə duman,
Əməllər haqqa liman,
Amallar mələk ola.

GÜVƏNDİYİN DAĞLARIN...

İçim hey dolub - daşır, amma yaza bilmirəm,
Ölmüş bir məhəbbətə qəbir qaza bilmirəm,
Bu sirrim söylənərmə qəmli saza bilmirəm,
Bu qədər dolmuş ikən boşal? boşala bilsən...

Nə söyləyə, nə susa, nə də dözə bilmirəm,
Necə dözüm dilindən, acı sözə bilmirəm,
Hansı baxış yaraşdı qara gözə bilmirəm,
Bu qədər dolmuş ikən boşal? boşala bilsən...

Güvəndiyin dağların qarı üşütdü səni,
Yolunu yaman kəsdi, dağın dumanı, çəni,
Dəli – divanə ruhum, sən gəl, qınama məni,
Bu qədər dolmuş ikən boşal ?boşala bilsən...

GECƏLƏR

Çəkilir gündüzün hayı, harayı,
Heç kimlə danışmır, susur gecələr.
Sanki xəfiyyədir, hər bir olayı,
Sakitcə - sakitcə pusur gecələr.

Ulduzlar səmanın ilk barı kimi,
Səpilir göylərə bir darı kimi,
Onları fərəhlə mirvari kimi,
Gecələr boynundan? asır gecələr.

Buludlar yağmağa toplayır gücün,
Ay elə dənizi seyr edir süzgün,
Elə bil daha da paklaşmaq üçün,
O da qüsul verir, susur gecələr.

Mənasız baxmayır adil insana,
Rahatlıq gətirir ürəyə, cana,
Sevgini saf-çürük etməkdən yana,
Ən böyük üsuldur, mahsur gecələr.

AY ALLAH

Yenə açdım sənə əl,
Tək pənahım, ay Allah !
Kədər, qəm, qüssə mənə,
Niyə verdin pay, Allah ?!

Qanayacaq toxunsan,
Yaralanıb ürəyim.
İşə bax incitsən də,
Yenə sənsən gərəyim...

GÖYÜN DƏRDİ

Bulud sanki inciyib,
Ağlayır başımıza.
Çırpır göz yaşlarını,
Torpağa, daşımıza.

Bəlkə göyün bağıri qan,
İnsandan gileylidir?
Bəlkə onu ağladan,
Torpaqlara meylidir?

Sanki torpaq canlanır,
Buludlar ağlayan gün.
İşə bax göyün dərdi,
Toy - bayramdır yer üçün.

İLƏHİ

Dərdimiz böyüyüb dağ boyda olub,
Niyə sağaltmırsan axı, İlahi!
Elə bil qəm, kədər bir qayda olub,
Üzür canımızı qorxu, ilahi!

Kasıbın çörəyi duzu da tapmır,
Doğru doğruluqdan ruzi də tapmır,
Aza qane olan azı da tapmır,
Çox uman, az sanır çoxu, İlahi!

Yaxşını götürmür yamanın gözü,
Gözə duman salır, dumanın gözü,
Elə qudurubdur zamanın gözü,
Aca qənim edib toxu, İlahi!

Nahaqlar haqq üstə yağdırır qarı,
Nadan buğda yeyir, aqıl bic darı,
Vermirsən var - dövlət, rahatlıq barı,
Götür üstümüzdən ahı, İlahi!

DÜNYANI

İnsan doğulanda niyə ağlayır,
Bəlkə bəsirətlə görür dünyanı.
Bir gün sükut tapır, bir gün çağlayır,
Beləcə ömrünə hörür dünyanı.

Ömür qatarına minib yol gedir,
Gah sağa səmt alır, gah da sol gedir,
Kimi tez yetişir, kimi kal gedir,
Sonda əldən yerə qoyur dünyanı.

İnsan zəhmətini tər də izləyir,
Yoxluq da izləyir, zər də izləyir,
Xeyrə də bələnir, şər də izləyir,
Di yaşa adam tək buyur, dünyanı.

KƏPƏNƏK ÖMRÜ

Kəpənək olardım kaş bir günlüyə,
Çiçəyə qonardım, gülə qonardım.
Ya qanad açardım məhəbbət deyə,
Ya da məhəbbətin dilin anardım.

Hərdən də uçardım çəmənə sarı,
Çəmən qucağını açardı mənə.
Günəş göy üzündən qucub baharı,
Öz qızıl nurunu saçardı mənə.

İşə bax, qıysam da bu zərif cana,
Gör məni gözəllik nəyə səsləyir.
İnsan gözəlliyi dadmaqdan yana,
Bir günlük kəpənək olmaq istəyir.

QƏDRİNİ BİLMİRİK

Darıxmaq deyirik hər həyəcana,
Yüyənin açırıq çox ahımızın.
Az qalır günahdan ürək dayana,
Adını bilmirik günahımızın.

Suçlu ola-ola özümüz bizim,
Şeytana deyirik amma, lənəti.
İstisin alırıq ocağın, közün,
Qoruya bilmirik bu əmanəti.

Tanrının payına - bu nədir? - deyə.
Dünyaya tökürük qəzəbimizi.
Dünya umduğunu vermədi deyə,
Gör nəylə ölçürük qəzəbimizi.

Qədrini bilmirik sökülən danın,
Qorxmadan dərinə deyirik dayaz.
Bir gün iç üzünü görsə insanın,
Tanrı insan adlı canlı yaratmaz...

QIZLAR ƏR EVİNƏ BELƏ KÖÇMƏSİN

Uşaqkən verdilər sevmədiyinə,
Məzar evi sandı o, ər evini.
Verənlər baxmadı onun rəyinə,
Dedilər: sonradan sevər evini.

Belə sevə-sevə uçmaq öyrənən,
Arzu qanadını sındırdı fələk.
Onu inandırmaq çətindir deyən,
Məleykə adıyla qandırdı fələk.

Dünya boyda idi ondakı qəhər,
O öz toy gününü matəm sayırdı.
Ağ don geyinirlər gəlin köçənlər,
O gəlin donunu kəfən sayırdı.

Deyirəm kaş hər kəs sevə, sevilə,
Köçənlər əzaba kölə köçməsin.
Məhəbbət dönməsin qəlbdə nisgilə,
Qızlar ər evinə belə köçməsin.

ARZULAR

Arzumu, kamımı saç kimi hördüm,
İçinə eşq vurdum, qəlbimə hördüm,
Ayağı altına ömrümü sərdim,
Amma onlar məni yola vermədi.

Biri ox tuşladı, biri daş atdı,
Biri söz gülləsi, biri baş atdı,
Qəlbimi dərd oydu, gözüm yaş atdı,
Yenə ağlım gücü qola vermədi.

Sinmə bir çarpaz dağ da çəkdilər,
Mələyə demədim, şər fələkdilər,
Tikan da əkdilər, turp da əkdilər,
Mənim şeir baxçam tala vermədi.

Boş qoydum, od üstə yandı qazanım,
Qış verən yönəltdi onu, yaz anım,
Deyirəm, çox güman tale yazanım,
Yazdı, yaddan çıxdı qola vermədi.

YER ELƏ MƏNƏ...

Tanrım, sənsiz mənə yaşam günahdır,
Sənsən bu dünyaya bağlayan məni.
Sənin hər nəfəsin mənə pənahdır,
Sənsiz çox dərd olar dağlayan məni.

Bəzən olmamışam istədiyini tək,
Suçumu çiyinə yazıb mələklər.
Səninlə döyünüb, amma bu ürək,
Səninlə xoş olub arzu-diləklər.

Artıq yerdəkilər çox sıxır məni,
Cana doydurubdur məni nadanlar.
Başımdan asırlar sən qovan çəni,
Vıcdanı unudub, arı satanlar.

Biri yalan deyir, biri iftira,
Biri məhəbbətin saçını yolur.
İnsan xəzanından qəlb alır yara,
İnsan yol azdıqca, insanlıq solur.

Günbəgün gəlirəm yanına tərəf,
Əskik eyləmirəm salavatını.
Şəri üstələyir məndə şan, şərəf,
Seçirəm yaşamın salamatını.

Neynim hamı kimi ola bilmirəm,
Sanki şələ olub, yer şələ mənə.
Tanrım daha yerdə qala bilmirəm,
Sən öz dərgahında yer elə mənə.

ÜMİDLƏR ÜZÜLÜB

Deyərdi hər zaman rəhmətlik nənəm,
Sıxılma, nazilər haqq, bil üzülməz.
Haqqın ipliyini elə üzüblər,
Min il də toxusan, daha düzəlməz.

İndi hər birimiz başı aşağı,
Qaçaraq gedirik məlum sonluğa...
Haqqsız elə qoyub haqqa yasağı,
İnanma, çəkilən zülmə son ola.

Dünyanın dərdləri sanki çiyimdə,
Elə ağır olub, çəkə bilmirəm.
Ay aman, olsa da hələ əynimdə,
Ümidlər süzülüb, tikə bilmirəm.

Elə təmiz idi ürəyi, bağı,
Hələ də döyünür sözü sinəmdə.
Özünün vaxtına getməsin ağı,
İndi baş çıxarmaz özü nənəm də.

DİLƏK AĞACI

Bir dilək ağacı qadın taleyi,
Arzular yellənir budaqlarında.
Sevənin hər mehə əsir ürəyi,
Ümid pıçıltısı dodaqlarında.

Hərə öz arzusun asır budaqdan,
Yellənən lentlərin öz dözüümü var.
Bir bulud görünər çox-çox uzaqdan,
Yağış yuyundurar, günəş qurudar.

Bu tənha ağacı küləklər sevər,
Sığal çəkib, darar gur tellərini.
Hərə öz lentini asar və gedər,
Kimsə tutmaz onun öz əllərini.

Həsrət gözlərində nə qədər solsa,
Vüsali o qədər gülər, şadlanır.
Bir adi xəyanət hücumu olsa,
Qadın taleləri qara adlanır.

KAŞ DEYİRİK

Layiq olmayan kəsə,
Əgər verdinsə dəyər.
Beləcə həyat boyu,
Peşmanlıq səni yeyər.

Edib- etmədiyimiz,
Hər şeyə kaş deyirik.
Günah bizdə deyil ki,
Qismətə baş əyirik.

Nə ola heç kimsənin,
“Kaş” qonmaya dilinə.
Deyirəm kaş, “Kaş” sözü,
Lügətlərdən silinə.

ANA VƏ ATA

Dolub ürəyimə məhəbbət yenə,
Qəlbimə saf arzu, saf kam yayırlar.
Anam da əzizdir, atam da mənə,
Onlar bir - birini tamamlayırlar.

Daima adları çəkilir qoşa,
Onlarsız yaşamaq çətin, çətin.
Bəşər məhvə gedər onlar olmasa,
Onlar mayakıdır bəşəriyyətin.

Sevirlər zəhməti, sevirlər təri,
Sanki bu varlıqlar nur verir dana.
Onun öz yeri var, bunun öz yeri,
Ana ata olmaz, atadan ana.

Tanrı balaları etməsin üzgün,
Onlar yaraşıqdır bu kainata.
Varislik qüdrətin yaşatmaq üçün,
Qızlar ana olur, oğullar ata.

ANAMIN

Alnında əzabın izi olsa da,
Hələ də bilinmir sirri anamın.
Anamın ikicə gözü olsa da,
Biri mənim olub, biri anamın.

İçdən gülməyibdi, dərddən gülübsə,
Yenə göz sulanıb hərdən gülübsə,
Bir iri, bir xırda kədər gəlibmə,
Düşüb taleyinə iri, anamın.

Əbədi olmayıb ya ac, ya tox vaxt,
Anamı qocaldıb beləcə bax, vaxt,
Ölsə də arzusu diləyi çox vaxt,
Eşqi diri qalıb, diri anamın.

Qoruyub ismətin qara küləkdən,
Ona verilibdir bu haqq bələkdən,
O qədər sevib ki, qəlbədən, ürəkdən,
Bizə ata olub əri anamın,

Hər çətin müşkülün sevgi həllidir,
Desələr lap yaşım iki əllidir,
Yenə də anamın yeri bəllidir,
Başımın üstədir yeri anamın.

YORULMUŞAM

Həsrətə “qonaq” olmaqdan,
Çox çəkmişəm, çox dolmuşam.
Dərdli - dərdli dolanmaqdan,
Yorulmuşam, yorulmuşam.

Sığa bilmədim qəlbimə,
Dözdüm, dözümlü ağladım.
Çıxa bilmədin qəlbimə,
Mənmi yolunu bağladım?!

Gilə - gilə səpələndim,
Bu həsrətin gecəsinə.
Yazıq ömrüm heç bilmədi,
Daha gərsin, necə sinə?!

Gəldim dənizin tuşuna,
Nə coşdu, nə ləpələndi,
Amma susdum göz yaşımam,
Genə - bola səpələndi.

QADINLARIN QOCALIĞI

Üzündəki gözəlliyn
Yerin indi qırış alır.
Çox dözülməz mənzərədi
Təbiət verdiyin alır.

Qara şəvə saçlarına,
Artıq zalım dənlər düşüb.
O nəşəli baxışına,
Gör nə qədər qəmlər düşüb.

Şux qaməti bükülübdü,
Ömür yükün daşımaqdan.
Elə bil ki, yorulubdu,
Taleyini yaşamaqdan.

Yenə sevir ismət, qürur,
Yenə sevir ucalığı.
Gənclikdən də gözəl olur,
Qadınların qocalığı.

MƏN İNDİ BİLMİRƏM...

Qarışır gözümdə həyatın rəngi,
Nə qara, nə yaşıl, boz istəyirəm.
Bu daşla döşənmiş küçələr yorub,
Ayağım altında toz istəyirəm.

Yazın ortasında saralmış yarpaq,
Yayın istisində qor istəyirəm.
O qədər qaynardır yeyib içdiyim?!
Mən indi şaxta, buz, qar istəyirəm.

Yenə elə bil ki, dərd gəzirəm mən,
Dərdim ürəyimdə az imiş kimi...
Heç gözüm axtarmır bir damala kefi,
Kefim həddindən çox saz imiş kimi.

Mən indi bilmirəm nə istəyirəm...
Bax artıq kələfin ucun itirdim.
Yaşayan ölüyəm dərd girdabında,
Sevinc də əkəndə dərdi bitirdim.

SON

İndi aləm qarışıbdır bilinmir,
Kim dostundur, kim düşmənin, kim yarın.
Dəyişməyən, qarışmayan nə qalıb?!
Yazıq olub, yaz da vermir yaz barın.

İnsan qəlbi daş olubdur, ağlamır,
Adi baxır kədərə də, qəmə də.
Haqq haqsızın damarını dağlamır,
Asi olmur göz, gözdəki nəmə də.

Heyif, dünya ürəyimcə olmadı,
Odu çəkir öz önünə hər adam.
Ağızların daha dadı qalmadı,
Bu dünyanın sonudurmu, ay atam?!

BƏLKƏ DƏ...

Yaşayır dediniz öz qədərini,
Yazıya pozu yox, gəl, başını əy!
Bu azca sevinci, bol kədərini,
Verən Yaradana bir duayla dəy!

Deyibsə, əyninə gey qara donu,
Razı ol, axtarma zərdən, xaradan.
Yazıbsa Yaradan alnına bunu,
Sən çıxı bilməzsən inan aradan.

Bəlkə yox heç kəsin səhvi “günah”da,
Yazıbsa alnına yaradan bunu.
Keçirdik bir ömrü ancaq biz ahda,
Nədir qismətimiz biz yedik onu...

EYBİ YOXDUR

Zənginlərin sarayını,
Görüb küsmə öz komandan.
At küskünlük harayını,
Düşkün düşmə öz komandan.

Bax, düzünü düşün, amma,
Nə haya, haraya dəyər.
Sən yaşayan kasıb koma,
Min haram saraya dəyər.

Bax sənin saf arzu, kamın,
Sənə paklıq bitiribdir.
Onun sönüb vicdan şamı,
Yalnız bəxti gətiribdir.

O varının dərddin çəkir,
Gecəni də yata bilmir.
Sənin qəlbin saf qan içir,
Günahlara bata bilmir.

Vicdan təmiz, cibin kimi,
Qulağın dinc, başın rahat.
Nə olsun ki, yataq soyuq,
Get doyunca yuxunu yat.

Bir - birini tərifləyib,
Qoy aldatsın özlərini.
Tuta bilməz nadan əli,
Haqq görənin gözlərini.

Kədər yemə, üfləmə ah,
Bu nə dərman, nə əlacdır.
Sənin gözün sevmir tamah,
Onların gözləri acdır.

Eybi yoxdu bu həyatda
Qoy yavanı şirin yeyək.
Kim nə geyir özü bilsin,
Dərd soyunaq, sevinc geyək.

QINAMA

Bezib özünü asıb,
Qınama gəl sözüümü.
Yalan o qədər azıb,
Doğru yumub gözünü.

Ayaq açıb yeridi,
Yalan doğrunu yıxdı.
Doğru yaman geridi,
Durub çarəsiz baxdı.

Güc gələmmir haqq sözü,
Yalan sözlərə daha.
Ucuz olub haqq özü,
Yalan satılır baha...

DÜNYANIN ATILMIŞI

Hələ bilmirsiniz ana sayılmır,
Doğduğu övladı atan analar?
Əsil anaya yox, sözüm sizədir,
Ay lənət içində batan analar.

Ay uşaq dünyaya gətirən ana
Söylə, bunun ilə işin bitdimi?
Anladıq, başının üstü dumandı,
Dumanlı çöllərdə balan itdimi?

Ana sayılırmı övladı danmaq,
Bu sənə sualdır, tələb deyil ki.
Ərin pis olması, kasıb dolanmaq,
Balanı atmağa səbəb deyil ki.

Həyatın dadına acı qatanlar,
Həyatın ən ucuz satılmışıdır.
Deyərdim balanı doğub, atanlar,
Özləri dünyanın atılmışıdır.

NƏ DEYƏR

Qolumuza vurdu qandal,
O nə deyər, bu nə deyər...
Yazılmamış bu qanunlar,
Ac qurd kimi ömrü yeyər.

Elə öyrəndik “qanuna”
Çərçivədən çıxamдық.
Bulud kimi dolub yağdıq,
Şimşək olub çaxamдық.

Heç yerində utanmadıq
Haqq söyləsək, el nə deyər...
Saman altdan su yeridək
Coşub daşsaq, sel nə deyər...

YAZIR MƏNİ QƏLƏMİ

Sandım Allahım küsüb,
Məni yadına salmır.
Ya da bəndəsi çoxdur,
Hamısı yadda qalmır.

Necə də naşükürəm,
Hesablarkən ələmi.
Bax yadına dümüşəm,
Yazıb məni qələmi.

NƏNƏMİN NAĞILLARI

Ay nənəmin nağılları,
Sehrinə al, apar məni.
Simurq quşu qanadında,
Bu dünyadan qopar məni.

Nənəm, mənə hey söylərdin,
Biri vardı, biri yoxdu.
Uzaq, gözəl bir diyarda,
Yaman azdı, yaxşı çoxdu.

Kipriklərim qovuşardı,
Gözlərimdə şirin yuxu.
Getdi çirkab, toz-dumanlar,
Ətraf çiçək, gözəl qoxu.

Yuxuda da yuxu gördüm,
Kaş yuxudan oyanmayam.
Ürəyimi parçalayıb,
Al qanıma boyanmayam.

Nənə yenə bir nağıl de,
Nüfuz etsin ağıllara.
Qoy nağılın örnək olsun,
Bu gün saxta nağıllara.

XƏYALLARIM

Qanadlanıb uçardılar,
Ağ göyərçin xəyallarım.
Payız köçüb, yaz dönərdi
Ax! Göyərçin xəyallarım.

Görən mənim indi niyə
Xəyallarım uça bilmir?!
Topal olub ayaqları
Uzaqlara qaça bilmir?!

Mavi səma çəkmir onu,
İndi yeri torpaq olub.
Erkən açan çiçək kimi
Şaxta görüb, vaxtsız solub.

İÇİNDƏKİ UŞAĞA

Aynadan baxdı ona,
Bir sima, rəngi solmuş.
Səhərəcən yatmamış,
Gözlərinə qan dolmuş.

Necə də yaddır ona,
Zillənən qəmli baxış.
Gözünün kənarında,
Yatan cizgi, o naxış.

İçindəki uşağa,
Yaraşmadı heç bu üz.
Neynəsin bu uşağı,
Böyütməyir heç bir söz.

Ruhu, cana sığmayır,
Bu həyata yaddır o.
Özünü tanıtmayır,
Bircə quru addır o.

Yorulub o, ağırdır,
Yükü, duz yükü kimi.
Niyə günü ağarmır?!
Saçının tükü kimi.

BƏXTİM

Bəxtim harda görəsən,
Düşüb bir kor düyünə.
Nə vaxt çözəm düyünü,
Tikəm, al don geyinə.

Səndən giley eyləyim,
Ya bilmirəm özümdən.
Bəxtim, sənmi qarasan,
Ya küsmüsən sözümdən?!

Mənə kədər gətirmə,
Axı nədir günahım?
Mənim də güvəndiyim,
Bir sənsən, bir Allahım.

Salma məni aşağı,
Salma məni dərdə sən.
Sən ki mənim canımda,
Ən yuxarı yerdəsən.

NƏ OLA ...

Alıb fırçasını yenə Yaradan,
Gül çəkə qəlbimdə bitən yaradan,
Nə ola ayıra ağı qaradan,
Ruhumun rəngində bir aləm çəkə...

Güldürə, insanlar düşməyə dara,
Nə ola hər dərdə tapıla çara,
Aqıl dünyasını işıqlandıra,
Nadan dünyasına bir qələm çəkə.

Pisliyi məhv edə, yaxşılıq qala,
Kədər ürəklərdə salmaya tala,
Başımız üstündə o ola - ola,
Sevimli bəndələr niyə qəm çəkə?!

KİTAB KÖNLÜM

Könlüm bir kitabdı rəfdə saralıb,
Sığmır məcrasına yeri daralıb,
Kimsəsiz olmaqdan günü qaralıb,
Qəlbini açana ehtiyacı var...

Hər vərəq hər misra həsrət qoxuyur,
Hər şeir özünə kəfən toxuyur,
Nəğməsin kim bilir kimlər oxuyur,
Dərdini açana ehtiyacı var...

Bəlkə də ömürlük oxunan deyil,
Səsləri dodağa toxunan deyil,
Oxucu axtarıb baxınan deyil,
Sirrini açana ehtiyacı var...

DOSTUM

Üz çevirdim mən hamıdan,
Artıq yoxdur sözüm, susdum.
Nə işim var insanlarla,
Mən ki öz bəxtimə küsdüm.

Dərdləşməyə dostum ki var
Dərdimi böldüm kağızla.
Tökdüm ağ kağız üstünə,
Nə dillə, nə də ağızla.

Bəzən ruhumun səsinə,
Qanadlandı, uçdu qələm.
Öz eşqini yada salıb,
Ağ kağızı qucdu qələm.

Əziz dostum, kağız, qələm,
Səndən heç vaxt əl çəkmərəm.
İstəyirəm bir söz verəm,
Ki, qəlbinə dərd əkmərəm.

Gəl inanma bu sözümə,
Bilirsən ki, ağ yalandı.
İçimdə olub zəlzələ,
Yurd yeri sanki talandı.

ASİ RUHUM

Bu asi ruhumun cəzası beynim,
Düşünüb hər gün bir fərman verirсэн.
Nə yorğun gözümü yığdın yollardan,
Nə də ki, dərdimə dərman verirсэн...

Gəl uyma beynimin qərarlarına,
Qara gördüyünü ağ yozan, könlüm.
Bəsdir tıqqıldadın, bir dincəl daha,
Əl açıb ruhuma sən uzan, könlüm.

Gözün göylərdədir, özün canımda ,
Ya cılız qəfəsə sığmağa çalış!
Ay dəli - divanə, ay asi ruhum,
Ya yorğun canımdan çıxmağa çalış!

YIXILIR

Ürək həsrət qaldığı,
Od baxışdan yixilir...
İlmə əl - əl saldığı,
Xoş naxışdan yixilir.

Yarasına basıb köz,
Duymur bircə kəlmə söz,
Eləcə ağlayır göz,
Yol yağışdan yixilir.

Qalxıb yenə atına,
Dönüb yel qanadına,
Sığmır sinə altına,
Qəlb ağuşdan yixilir.

PAFOS

Məndən inciməyin, a soydaşlarım,
Biz dünya boydayıq, deyilik kiçik.
Anlayın, a bacım, a qardaşlarım,
Biz vətən deyirik, onu sevmirik.

Onu hissə - hissə yada vermişik,
Utana bilmirik papağımızdan.
Biz yurda min dəfə qada vermişik,
Torpaq dediyimiz tabağımızdan.

Qarabağ düşmənin əlində qalıb,
Restoran tikirik adına onun.
Şəhid məzarına kədər od salıb,
Biz isə yanmırıq oduna onun.

Toxuya bilmirik sevgi ilməsi,
Bilmirik kim düşmən, kim bizə dostdu.
Bizimçün vətən, yurd, torpaq kəlməsi,
Məhəbbət deyildir, adi pafosdu.

YUXU GÖRDÜM

Yuxu gördüm bu gecə mən,
Dağlayırdı dağlar məni.
Çırpınırdı darda vətən,
Çağırırdı ağlar məni.

Şuşam bikef dayanmışdı,
Laçınım yaş ələyirdi.
Xankəndim qan boyanmışdı,
Xocalım qəm bələyirdi.

Birdən nərə çəkdi Qırat,
Peyda oldu Ağ atlılar.
Birgəliyin yazısına,
Birləşərək qol atdılar.

Dığaları qova - qova,
Azad etdilər vətəni.
Sevincə qurdular yuva,
Sara verdilər matəmi.

Əzizlərim, qalxın barı,
Bir arzunu min edəyin.
Kaş ki, belə yuxuları,
Aşkarlıqda çin edəyin.

İNTİQAM

Göz önündə baş verəni görmürük,
Niyə koruq gözlərimiz görürsə?
Daş olmuşuq, daşlaşmışıq deyəsən,
Küçələrdən axan qana dözürsək...

Yeyir Qarabağda dığalar qaymaq
Onun dərisini gərəkdir soymaq,
Yaraşmaz başına papağı qoymaq,
Kişinin elində yağı gəzirsə!

Alınmaz qalamız Şuşa alındı,
Laçın paralandı, Xocalı yandı,
Ata babaların qəbri talandı,
Neyləyək bu dərdə millət dözürsə?!

Vətən anamızdı belə görürük,
Anamız dağlanır necə dözürük?
Necə göz yumuruq, biz ötürürük
Hələ də övladlar dimdik gəzirsə!

Gəlin qisas deyək, intiqam deyək,
Bu gün yurddaş olaq, əl - ələ verək,
Anamız vətəni azad eyləyək,
Hər kimin vicdanı onu əzirsə!

KEÇMİŞİNİ SAL YADINA

Ovuc boyda azğın dığa,
Özünüzü verib dağa,
Sanmayın ki, olduz ağa,
Arxalanma ona buna
Keçmişini sal yadına.

Nə gedirsən yaman yorğa,
Qulağına olsun sırğa,
Olammazsan bizə darğa,
Arxalanma ona buna
Keçmişini sal yadına.

Kimlər yedəyinə alıb,
İstədiyi yola salıb,
Minib səni mahmızlayıb,
Arxalanma ona, buna
Keçmişini sal yadına.

Özgələrin torpağında,
Oturmusan otağında,
Rahat yatma yatağında,
Arxalanma ona buna
Keçmişini sal yadına.

Arzulara çatacağıq,
Qulağından tutacağıq,
Qarabağdan atacağıq,
Arxalanma ona buna
Keçmişini sal yadına.

XARI BÜLBÜL

Öz elindən küskün düşən,
Xarı bülbül gözəl gülüm.
Kim dağladı, kim ağlatdı?
Etsin səni xəzəl, gülüm?

Səni gözəl, böyük Şuşa,
Bitirərdi sinəsində.
Hər arzuna, diləyinə,
Yetirərdi sinəsində.

Rəvayətmi, həqiqətmi,
Ya bilmirəm möcüzəmi?
Başqa yerdə bitməməyin,
Bizim üçün bir cəzamı?

Hara əkdi əllər səni,
Öləzidin ölü kimi.
Elə baxdın yan-yörənə,
Çaşqın-çaşqın, dəli kimi.

Gör bir necə vəfalısan,
Hər dərdi daşımaq olmaz.
Sən insandan çox anırsan,
Şuşasız yaşamaq olmaz.

VƏTƏNDƏN ÖTRÜ

Vətən övladıyam, vətən anamdır,
Mən şəhid olaram vətəndən ötrü.
Ağlamaq sevmirəm, sanma gümandır,
Dünyanı sularam vətəndən ötrü.

Yurdsuz hər canlıya çətindir, çətin,
Artırar bu yaşam insan zillətin,
Fədası olaram xalqın, millətin,
Mən mənsiz qalaram vətəndən ötrü.

Vətəni sevməyən naşıdır, naşı,
Əzizdir vətənin mənə hər daşı,
Asi olmamışam heç nəyə qarşı,
Ulduzu salaram vətəndən ötrü.

Şaxtalı qışı da güllü yazdı, yaz,
Gülür sinəsində Samur, Kür, Araz,
On yeddi rükətdir gündəlik namaz,
Min rükət qılamam vətəndən ötrü.

ŞUŞA

Pənah xanın vətəni,
Natəvanın obası.
Qarabağın sonası,
Qədim Şuşa qalası.

Gələmmirik qeyrətə,
Çəkəmmirik cəfanı.
Biz düşmüşük heyrətə,
Dığa sürür səfanı.

Nə dözümlü millətik,
Səbrimiz necə uzun.
Dərdimizə yanmayan,
Gülməsin görüm üzün.

Hər dağın, hər bir daşın,
Qəhrəman ərdi Şuşam.
Uca durammır başım,
Bu necə şərdir Şuşam.

Neçə ildi gözləyir
Başın qara bağlayır.
Daha küsübdü bizdən,
Dərdin ürək dağlayır.

Millətimdə günah yox,
Aldatdılar milləti.
Azadlıq vəd etdilər,
Ağlatdılar milləti.

Qoy söyləyim, yaxşı bil,
Kimlər suça batdılar.
Səni nadan adamlar,
Kresloya satdılar.

TÜRK SOYLUSAN...

Sən Azərsən, adın bəlli,
Türk soylusan, Turan elli.
Tarixlərdə izin, sədan,
Soyun bəlli, kökün bəlli.

Soy kökünə, imanına,
Bu müqəddəs torpağına.
Dur ayağa dur sahiblən
Ocağına, çirağına.

Qəlbi dağlı elim, obam.
Yaralanmış, parçalanmış.
Tikə-tikə bölünərək,
İstəyəne pay paylanmış.

Sərhədlərin xəritədə,
İldən ilə daralıbdı.
Acizliyə don geydirdik
Bəxtin niyə qaralıbdı?!

Anlasınlar, dinləsinlər,
Artıq dözmərik bu dərdə.
Etdikləri bu qələti,
Qoymaq biz inan yerdə.

Bu torpaqda daha sizə,
Aş da yoxdur, daş da yoxdur!
Bulacaqdır haqq yerini,
Veriləcək dərs də çoxdur!

Bəsdir daha ayılaq biz,
Çalxalanaq durulaq biz.
Qarabağın torpağında
Gəl, yenidən qurulaq biz!

TORPAQ

Ulu Tanrı insana,
Maya verib torpaqdan.
Yer üzünə dağ verib,
Qaya verib torpaqdan.

Yediyimiz ruzi də,
Ondan yaranıb, ondan.
Təbiətin özü də,
Ondan varlanıb ondan.

Verdiyi nə var haqqdır,
Müqəddəsdir amalı.
Torpaq elə torpaqdır,
Yoxdur cənub, şimalı.

Dünyanın özü həтта,
Təbii qanun üstə.
Sevgi də, məhəbbət də,
Yaranıb onun üstə.

Torpaq elə uludur,
İnsan qalır matında.
Sağkən üstündə olur,
Köçəndə alt qatında.

Çölündə çiçək yükü,
Zəmisində dən olur.
Elə müqəddəsdi ki,
Torpaqdan vətən olur.

BAYATILAR

Mən aşiq aparıbdı,
Götürüb aparıbdı.
Gözümün qarasını
Ağlamaq aparıbdı.

Mən aşiq yadımdamı,
O günlər yadımdamı?
İndi mənim sevgilim
Ay ellər, yadımdımı?

Əzizim axar keçər,
Şimşəklər çaxar keçər.
Bu millətin dərdinə
Hər gələn baxar, keçər.

Ay aman oldu talan,
Vətənim oldu talan.
Ölən öldü qurtardı
Dağlandı yerdə qalan.

Əzizinəm, Qarbağ,
O dağdakı qara bax.
Anaların qəlbində
Yara açdı Qarabağ.

Mən aşıqəm gül ağlar,
Bülbül ağlar, gül ağlar.
Qarabağın dərđini
Dağındakı gül ağlar.

Qarabağda gül ollam,
Dərd əlindən kül ollam.
Vətənimin dərđindən
Yanıb – yanıb kül ollam.

Mən aşıq qara bağlar,
Ürəklər yara bağlar.
Şəhidlər məzarında
Analar yanıb ağlar.

Ay ellər, vətən dərđi,
Çəkilməz vətən dərđi.
Vətənin dağlarında
Yağılar çiçək dərđi.

Vətəndə oğul qoydun,
El qoydun, oba qoydun.
Kaş o günü görəydim
Düşmənin gözün oydun.

Ay ellər, vətən dərdir,
Qəlbimdən bitən dərdir.
Kimsələr siləmmədi
Qəlbimdən vətən dərdir.

Əzizinəm qəm düşdü,
Dağlarıma çən düşdü.
Yolunu gözləməkdən
Saçlarıma dən düşdü.

Əzizim olmayaydı,
Çiçəklər solmayaydı.
Ölüm Allah əmridi
Ayrılıq olmayaydı.

Mən aşiq yanar ağlar,
Yaralar qanar, ağlar.
O dağların tərhanı
Yollara qonar ağlar.

MÜNDƏRİCAT

Gülşən Mustafanın poeziya dünyası.....	3
Ömrün qırxdan sonrası	6
Boylan sətirlərə axtar sevdanı	7
Sevmə məni, sevmə adam... ..	8
Günəş dedin	9
Kimi	11
Qəlb oğrusu.....	12
Qalib	13
Pıçılda ürəyimə	14
Sənin əvəzin.....	15
Almasız nağıl.....	16
Dönən deyil.....	17
Dönmə	18
Sənsiz küçələr	19
Geri dur.....	20
Baxışlar	21
Mənsizlik	22
Bircə ürək idi	23
Bir addım	24

Son gecə.....	25
O qız	26
Könlüm	28
Eylədin.....	29
Gəlməyə.....	30
Ay gecə.....	31
Yağışı sevirəm.....	32
Olmasan	33
Olsa.....	34
Ol	35
Qayıt gəl... ..	36
İndi xarabadi	38
Payız keçə sevgimə.....	39
Azad eylə məni	40
Yenə hey tələsirdin	41
Dəlim	42
Gələcəyəm	43
Sənə həsrətəm	44
Səndən küsəcək	45
Həsrət edərdim.....	46
Yoxam indi	47
Neyləyim	48

Bilərsən.....	49
Gözümdən axan yaş.....	50
Üşüyür	51
Sahil sevdası	52
Olardım.....	53
Dedin darıxıram.....	54
Ya sən gecikmisən, ya mən tələsdim.....	55
Qıyarsanmı	56
Həsrətin özündən etibarlıdır	57
Eşq	58
Daha dönmərəm.....	59
Tənhalığa dustağam.....	60
Boylan sətirələrə tanı dünyanı	61
Dünyanın	62
Tənhalığa susadım	63
Arzum budur.....	64
Ömürlər.....	65
Bir dua öyrət	66
Aynabəndlər.....	67
Payız	68
Ola	69
Güvəndiyin dağların... ..	70

Gecələr.....	71
Ay allah.....	72
Göyün dərdi.....	73
İlahi.....	74
Dünyanı.....	75
Kəpənək ömrü.....	76
Qədrini bilmirik.....	77
Qızlar ər evinə belə köçməsin.....	78
Arzular.....	79
Yer elə mənə.....	80
Ümidlər üzülüb.....	82
Dilək ağacı.....	83
Kaş deyirik.....	84
Ana və ata.....	85
Anamın.....	86
Yorulmuşam.....	87
Qadınların qocalığı.....	88
Mən indi bilmirəm.....	89
Son.....	90
Bəlkə də.....	91
Eybi yoxdur.....	92
Qınama.....	94

Dünyanın atılmışı	95
Nə deyər.....	96
Yazır məni qələmi	97
Nənəmin nağılları	98
Xəyallarım	99
İçindəki uşağa	100
Bəxtim	101
Nə ola	102
Kitab könlüm	103
Dostum.....	104
Asi ruhum	105
Yıxılır.....	106
Pafos	107
Yuxu gördüm.....	108
İntiqam.....	109
Keçmişini sal yadına.....	110
Xarı bülbül.....	112
Vətəndən ötrü	113
Şuşa.....	114
Türk soylusan... ..	116
Torpaq.....	118
Bayatılar.....	120

**«Elm və təhsil» nəşriyyatının direktoru:
профессор Нади́р МЯМЯДЛИ**

Чап имзаланмыш **04.11.2016.**
Шярти чап вярэги **8.** Сифариш **№496.**
Кабыз форматы **84x108 1/32.** Тираж **300.**

Китаб **«Elm və təhsil»** nəşriyyat-
полиграфийа мцяссисясиндя
щазыр диапозитивлярдян чап олунмушдур.

E-mail: nurlan1959@gmail.com

Тел: 497-16-32; 050-311-41-89

Цнван: Бақы, Ичяришяяр, 3-ъц Магомайев джэяси 8/4.